

Aleg. 203

Aleg. 204

Wniosek.

Już w tej Wysokiej Izbie przedkładali Szanowni Posłowie wniosek, że kolczykowanie świń dla ludności wiejskiej jest uciążliwe i z wielkimi stratami połączone i to dostatecznie umotywowali — na jeden jednak ustęp tej ustawy przy swoim wniosku nie zwrócili uwagi, który ja w moim wniosku podnoszę a mianowicie, powiedziano w ustawie w jednym ustępie tak: »Jeśli bezroga zgubiła kolczyk (NB. mogła być sprzedana), to właściciel w pierwszym rzędzie obowiązany ten zgubiony kolczyk odszukać, jeżeli to ale nie możliwe, to ma donieść oglądaczowi, że kolczyk zgubiony i jaki numer kolczyka, oglądacz donosi o tem c. k. Starostwu i dopiero wtedy może wydać nowy kolczyk (a w danym razie i paszport). Gdy na to otrzyma zezwolenie z c. k. Starostwa — a na takie zezwolenie trzeba czekać 3 czasem i 14 dni i dłużej, a powodem tego jest, że weterynarz jako referent w tych sprawach obarczony pracą nie do wykonania, ponieważ takich doniesień tygodniowo stosami z całego powiatu do kancelaryi napływa, a taki proceder wystawia właściciela bezrogi na nieprzyjemności i wielkie straty. Rozchodzi się więc o to, żeby ten ustęp zmienić i podpisani stawiają wniosek zmienić go w następującem brzmieniu:

Jeżeli bezroga zgubiła kolczyk (a mogła być sprzedana), to właściciel donosi o tem oglądaczowi, a ten ma prawo wydać bezzwłocznie nowy kolczyk, a równocześnie donieść c. k. Starostwu, że bezroga właściciela N. N. zgubiła kolczyk, a on drugi kolczyk z odnośnym numerem wydał (a w danym razie i paszport).

We Lwowie, dnia 20. października 1904.

Wnioskodawca:
Effinowicz w. r.

Barabasz, Szwed, Szajer, Mazikiewicz, Krempa, F. Włodek, Bohaczewski, Bojko, Kramarczyk, Korol, Mogilnicki, Huryk, Wilczkiewicz, Oleśnicki.

604